

Nieuwsbrief Kilangala/Kantembo missiepost

2020 - nr. 3

Foto: Kilangala Missie

Zeister Zendingen *genootschap*

De weg naar melk en honing

Er is nog wel een weg te gaan voor het Vaktrainingscentrum in Kilangala (KVTC), maar het einddoel is duidelijk. Het KVTC moet weer opleiden voor een door de overheid erkend diploma, en een eigen timmerwerkplaats zal een financiële motor worden voor die opleiding.

We schreven al eens over de timmerwerkplaats in Moshi, die net als het KVTC houtbewerkingsmachines en inventaris ontving uit Nederland. Hans Yambazi, de manager daar, raakte geïnteresseerd in de missiepost ruim 1.300 kilometer verderop. Hij kwam en zag en gaf heel doordachte, praktische adviezen. Hij rekende mee met de begroting en stimuleerde en inspireerde de mensen van de missiepost om actief mee te doen. Opnieuw te beginnen eigenlijk, want álle werk van de missiepost werd gewogen en beoordeeld. Kun je op termijn minder afhankelijk van de sponsor worden, ook als het om evangelisatie of onderwijs gaat? Doen jullie het werk nog steeds zoals het je ooit geleerd is, of geven jullie er al je eigen draai aan? Hoe voorkom of verminder je afhankelijkheid van goede gaven uit het buitenland? Kun je deelplannen maken die stap voor stap kunnen worden uitgevoerd en stuk voor stuk kunnen slagen?

Veranderen gaat niet vanzelf. Het kost moeite en vraagt goed leiderschap. Manager

Foto: Kilangala Missie

Moses en Aron

Moses werd 60 jaar en besloot zijn werk gaandeweg over te dragen. In goed onderling overleg werd zijn zoon Aron aangewezen als zijn opvolger. Aron heeft ervaring met projectplanning en -uitvoering. Hij heeft in Canada gewoond, gewerkt en gestudeerd.

Moses en Aron

En zo komt het dat we - online - nu regelmatig met Aron 'aan tafel' zitten om de plannen te bespreken, een luisterend oor te bieden en elkaar advies te geven. We zoeken samen naar voldoende geld, naar haalbaarheid, naar de juiste volgorde, naar vertrouwen in de gehoopte en verwachte uitkomst. Geld speelt een rol, hoewel geen hoofdrol. Mogelijk kan een bestemmingsfonds bij het ZZg worden aangesproken om een financieel

fundament te leggen. Daardoor zou vroeg in 2021 gestart kunnen worden met bijvoorbeeld de bouw van praktijklokalen annex werkplaats. En we hopen en vertrouwen erop dat u ook meedoet en zult geven.

Mozes en Aäron, die namen kennen we ook uit de Bijbel. Mensen met een opdracht om samen te werken, je capaciteiten en

krachten te bundelen en zo met vreugde resultaat te behalen. Het duurt best lang, zo'n tocht die soms door de woestijn gaat of geplaagd wordt door tegenslag. Maar het uiteindelijke doel is de moeite waard. In de Bijbel is dat het beloofde land. Voor ons, in deze tijd, is dat een goede toekomst voor heel veel jongeren.

Douwe van Barneveld

Gered Gereedschap

Manager Moses Siame liet ons met woorden en foto's weten dat de goede gaven van Gered Gereedschap op de missiepost zijn gearriveerd. Een prachtige schenking van deze stichting die gereedschap redt dat in Nederland niet meer nodig is.* Na een door vrijwilligers uitgevoerde, flinke opknapbeurt werden de voor Kilangala bestemde gereedschapsets en inventaris voor praktijklokalen verscheept naar de haven van Dar es Salaam. Gered Gereedschap betaalde deze kosten. Eén rekening staat nog open: € 1.100 voor de inkleding van een halve zeecontainer vol gereedschappen en transport naar de missiepost. Wie kan ons daarbij helpen??

** Gered Gereedschap heeft 350 inzamelpunten in Nederland, waaronder alle Praxis Bouwmarkten.*

Foto: Kilangala Missie

Welkom op de wereld!

Welkom op de wereld, kleine Agape en Abigairi! Jullie hebben al heel wat meegemaakt in je korte leventje. Vlak nadat jullie geboren waren moest je het al zonder moeder doen. Die verloor bij de bevalling zoveel bloed dat ze het niet overleefde. Jullie vader wist niet wat hij aan moest met twee van die hulpeloze, huilende baby'tjes. Hoe voed je die als er geen moeder is? En dan ook nog twee tegelijk. Moeten ze koemelk, of van die blikken babymelkpoeder? Maar die zijn onbetaalbaar.

Jullie vader probeerde het, maar het ging niet. En oma kon het ook niet; die is te oud. Ten einde raad bracht jullie vader je naar de missiepost in Kantembo, 20 kilometer verderop. Daar, zo had hij gehoord, kunnen baby's zonder moeder terecht. Daar weten ze hoe je die moet verzorgen. En dat klopt. Er werd gauw een verzorgster geroepen. Die bekeek jullie en stelde allerlei vragen. Toen werd je gewassen en kreeg je je eerste flesje melk. En al gauw waren jullie allebei diep in slaap.

We hebben gehoord dat het nu, twee maanden later, goed met jullie gaat. Wat fijn! Jullie vader is al op bezoek geweest en bracht wat geld mee voor jullie verzorging. We hopen dat hij dat blijft doen, het langskomen maar ook het bijdragen. En lieve mensen vanuit Nederland betalen mee, zodat er tot ongeveer jullie tweede verjaardag voor jullie gezorgd kan worden. Daarna kunnen jullie hopelijk terug naar huis.

Foto: Kilangala Mtsire

Agape en Abigairi, wij hopen dat jullie gezond mogen opgroeien en wensen jullie een gezegende toekomst!

Ter aanvulling

Dat de baby's zorg krijgen van ervaren personeel is een omslag in het beleid in Kantembo. Tienermeisjes mogen namelijk niet meer ingezet worden om twee jaar lang voor hun babybroertje/zusje/neefje/nichtje te zorgen. De overheid heeft de leerplicht uitgebreid en de meisjes worden geacht op school te zitten. In het babyhuis worden momenteel vier baby's opgevangen, zo liet Kantembo's manager Baraka Maganga ons weten. Daaronder dus deze tweelingzusjes.

Jeannet Kelholt

'Trijntje Beimers, een vrouw van doorzetten'

In de negentiger jaren werd mij gevraagd of ik lid wilde worden van het Comité voor Trijntje Beimers, om haar te steunen voor het werk in Tanzania. Dit was toen al jaren bekend; ik vond het belangrijk en ik voelde me bevoorrecht om dit te doen. Bij de eerste vergadering kwam er heel wat op mij af. Ik moest er echt in groeien om te weten wat het allemaal inhield. Er moest heel wat gebeuren en het ging niet altijd zoals het comité het wilde hebben. Maar als je hoorde wat Trijntje daar allemaal presteerde met haar medewerkers, geweldig! Ze was een vrouw van doorzetten. Nou, daar neem ik mijn pet voor af!

Trijntje had een groot vertrouwen in God, haar Heer en Heiland. Daarin is zij ons een voorbeeld geweest. Ik heb haar een paar keer ontmoet. Je kon zien dat zij zich geheel inzette voor de mensen daar, om hun het evangelie te brengen en te vertellen van Gods Zoon en van de verlossing die Hij ons gaf. Om mensen te helpen in hun ziekte, angst en nood, en kinderen op te nemen die anders geen kans kregen te leven. Samen met enkele leden van ons bestuur mocht ik twee keer naar Tanzania reizen. Wat een bijzondere ervaring was dat. Het heeft mijn leven verrijkt. Hoe mensen daar leven en dankbaar zijn voor alles wat zij ontvangen. De scholen die zijn gebouwd, de kindertehuizen, het ziekenhuis en de land-

bouwprojecten. Dat is daar allemaal heel belangrijk voor de wijde omgeving.

De tijden veranderen ook daar. Er is nu elektriciteit en een grote wateropvang. Dat is een grote steun voor de mensen. Er wordt gewerkt aan het plan om elektrische apparaten voor de ambachtsschool te gebruiken en spullen te maken en te verkopen. Maar zover is het nog niet. Er moet eerst nog gespaard worden om het te kunnen uitvoeren. Lieve mensen, het is belangrijk om een toekomst te realiseren voor de mensen daar. We worden gesteund door donaties van velen van u en we doen het samen met het ZZg. We zijn u dankbaar en we danken bovenal onze Vader in de hemel dat die dit alles heeft gezegend.

Ida Beimers, bestuurslid

Pytsje Kampen en Ida Beimers

Bewijs geleverd!

Deze foto's bereikten ons pas onlangs. In de afgelopen jaren verrees op het terrein van de Kilangala Missie de Ineke Alberdaschool voor basisonderwijs. Elk jaar werd er een nieuw lokaal bijgebouwd, zodat steeds plaats was voor een nieuw leerjaar. Eind vorig jaar was de school af én waren er voldoende woningen gebouwd voor de leerkrachten. Met een feestelijke happening is de school overgedragen aan de Tanzaniaanse overheid, die de kosten voortaan voor haar rekening neemt. In Nederland is veel werk verzet door de Stichting ProTanz, gesteund door vele donaties. Hier noemen we de Ds. Van Dijkstichting, die via het ZZg jaarlijks royaal bijdroeg en zo de bodem legde voor elk lokaal.

Foto: Herman Hendricks

Hoe Covid-19 uit Tanzania verdween

Moses schreef ons: "Het Covid-19-virus spreidt zich uit over de wereld en doodde al veel mensen. In China, in Europa en ook in Afrika. Het coronaprobleem is groot hier, omdat veel van onze ziekenhuizen niet genoeg middelen hebben om deze ziekte te bestrijden.

Onze president zaaide angst door de testapparatuur te testen. Hij leverde bij een lab monsters in van een papaya, een vogel en een geit en voorzag die van menselijke namen. Alle drie kwamen terug met een positief Covid-19-testresultaat! Dus had hij geen vertrouwen meer in het testen. Daarna liet hij dominees van allerlei gezindten aan

God vragen corona uit het land weg te nemen. Dus is het nu weg, zegt hij. Niemand gebruikt meer een mondkap, iedereen schudt handen en reist overal heen zonder enige voorzorg...

Bij ons in de missiepost gebruiken we nog steeds water en zeep, zodat mensen zich kunnen beschermen. En we schudden geen handen, wat in onze cultuur heel moeilijk is, want bij elke ontmoeting doen we dat. Wij danken ZZg en STB voor de beschermende materialen en zullen aandacht blijven vragen voor hygiëne, vanwege corona én andere ziektes."

Brood op de plank!

Een praktisch beroep om je brood mee te verdienen. Daarvoor leidt het VTC (Vaktrainingscentrum) in Kilangala jongeren op. In twee jaar tijd worden ze dan metselaar, timmerman/meubelmaker of kleermaker. Een officieel erkend diploma krijgen ze niet, omdat het VTC eerst moet voldoen aan strenge overheidseisen (beschikken over elektriciteit, het juiste lesprogramma en bevoegde leerkrachten). Het VTC gaat hier de komende jaren aan werken, maar nu moeten de studenten het nog doen met een certificaat en met alles wat ze in de praktijk geleerd hebben.

Daar zijn de meeste jongeren trouwens best tevreden mee. Francis Katia bijvoorbeeld, 21 jaar en bijna klaar met zijn opleiding tot meubelmaker (foto). En Baraka Ismail, 20 jaar, die metselaar wordt. De jongens zeggen: "Het gaat ons om goede prestaties; mooie meubels maken of een stevige muur. Vakmanschap is belangrijker dan een diploma." Hun docent voegt eraan toe: "In ons land hebben veel mensen wel een officieel diploma, maar ze zijn niet in staat om goede producten te leveren. Deze jongens kunnen dat wel!"

Francis en Baraka zijn *Gracestudents*, genadestudenten. Zij zijn door het VTC uitgekozen en hun opleiding wordt gesponsord door het ZZg. Elk jaar krijgen zo tien jongeren uit de armste gezinnen de kans een vak te leren.

Prachtcadeau

Na twee jaar opleiding krijgen alle afstudeerende VTC-studenten van STB startgereedschap cadeau, zodat ze als kleine zelfstan-

dige kunnen beginnen. Dit jaar zijn dat 9 metselaars, 5 houtbewerkers en 9 kleermakers.

Wilt u meedoen aan dit cadeau, dat kan! Wilt u een gracestudent sponsoren, dat kan ook! Voor het startgereedschap (gemiddeld € 65 per student) doneerden al twee Friese kerken, maar is nog ongeveer € 300 nodig. De opleiding van een gracestudent kost € 300 per jaar; dat is inclusief onderdak en eten.

Het banknummer van STB en ZZg staat op pag. 8. Gebruik niet de acceptgiro, maar maak zelf een gift over en vermeld het doel.

Foto: VTC Kilangala

Medisch werk in cijfers

Het Kilangala Health Centre noteerde in 2019 (o.a.) 404 geboortes, 2 abortussen, 638 gezinsplanning-gesprekken, 1.117 vaccinaties aan peuters/kleuters, 812 aan oudere kinderen, 58 kleine operaties, 4 sterfgevallen kind < 5 jaar en 1 kind > 5 jaar, 20 verkeersongelukken en 602 malariagevallen.

Achter die cijfers staan 1 dokter en 10 medewerkers. En patiënten die urenlang lopen voor een doktersbezoek. Die de (geringe) eigen bijdrage niet kunnen betalen, maar toch geholpen worden. Omdat in dit kleine ziekenhuis barmhartigheid meer dan alleen een woord is.

Foto: STB

Tenslotte

Het helpt ons bij STB en ZZg, gesprekken met mensen met wie we idealen delen. Het stimuleert en bemoedigt; overwint de weerbarstigheid in het werk. Dan kun je blijven geloven in de kern van het werk: helpen wie geen helper heeft; handen en voeten geven aan het evangelie. Het helpt, gesprekken met mensen die zich ook vanuit hun geloof verbonden weten met het goede dat op de missieposten gebeurt. Die dat willen steunen met hun gift en hun gebed. Het helpt. En dus vragen wij u: blijft u bellen? En blijft u meedoen?

Geef om Kilangala en Kantembo. Via de acceptgiro steunt u alle werk. Wilt u een specifiek onderdeel steunen, maak dan zelf een gift over en vermeld het doel. Gebruik bij voorkeur banknr. NL74 RABO 0375 2169 36, t.n.v. ZZg te Zeist. Of Stichting Trijntje Beimers: NL09 INGB 0000 5902 00 te St. Annaparochie. Vermeld dan a.u.b. uw postcode en huisnummer.

ANBI - STB en ZZg hebben de ANBI-status; uw gift is (binnen de regels) aftrekbaar van de belasting en uw schenking/erfenis is vrij van schenkings/erfbelasting

Liever e-mail dan post?

Regel het bij het ZZg (tel. 030-692 7180) of via www.kilangala.nl/nieuwsbrief

Meer weten over de missieposten?

Kijk voor informatie, foto's en filmpjes op www.kilangala.nl

Een presentatie voor uw kerk, school of koffieochtend?

We doen het graag. Info: (0514) 521 770.

Contact:

Stg. Trijntje Beimers

Mw. Pytsje Kampen
Koaidyk 6, 8724 LJ It Heidenskip
tel. (0514) 521 770
pytsjek@gmail.com

ZZg / Zeister Zendingsgenootschap

Douwe van Barneveld
Zusterplein 20, 3703 CB Zeist
tel. (030) 692 71 88
stb@zzg.nl

Zeister Zendingsgenootschap

